

Arrest

nr. 145 398 van 12 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 21 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoneans staatsburger te zijn en tot de Limba etnie te behoren. U vroeg een eerste maal asiel aan op 3 augustus 2013, in het Transitcentrum Caricole. Op 20 september 2013 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'RvV'), die u op 29 januari 2014 eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus weigerde (arrest nr. 117780). U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 16 april 2014 diende u uw tweede asielaanvraag in. U maakte geen melding meer van de in uw eerste asielaanvraag aangehaalde gedwongen opvolging bij de Gbanbani geheime gemeenschap. U bleef wel bij de verklaringen die u eveneens in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde, namelijk uw verklaarde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade wegens uw voorgehouden

homoseksuele geaardheid. U maakte ook melding van uw homoseksuele relatie met Ndikumana Jean-Daniel. Op 12 mei 2014 nam het CGVS echter de beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag. Op 12 juni 2014 diende u een beroep in bij de RvV tegen deze beslissing. Op 4 september 2014 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS omdat het CGVS 'in het kader van haar zorgvuldigheidsplicht u minstens de kans had moeten geven om uw huidige relatie en de neergelegde documenten in dit verband toe te lichten'. Vervolgens werd u op 20 oktober 2014 in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) van 10u tot 12u35. U kreeg de kans om uw huidige relatie en de neergelegde documenten in dit verband toe te lichten. Uw advocaat, meester Luytens was gedurende het hele gehoor aanwezig. (N.J.-D.) (13/15616), uw vermeende homoseksuele partner, werd op 20 oktober 2014 in het Frans gehoord op het CGVS van 12u40 tot 14u. Uw advocaat, meester Luytens was van 12u40 tot 13u30 bij dit gehoor aanwezig.

In het kader van uw tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: 2 brieven van uw advocaat, een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus van meneer (N.J.-D.), 2 getuigenissen van (N.J.-D.) (13/15616), treintickets, verschillende getuigenissen en aanbevelingsbrieven, , verschillende attesten van lidmaatschap, een lidkaart, een publicatie op een forum, e-mails, een hele reeks foto's, internetartikels, informatie over 'La maison arc-en-ciel', een brief van (G.F.), gegevens over (G.F.), foto's van een manifestatie, de afprint van een Facebook-pagina, een uitnodiging voor de Gay Pride, en tenslotte een interview met (N.J.-D.).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. **In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw beweerde homoseksualiteit en de hieruit voortkomende vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden volledig door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.** Vervolgens tekende u geen verder beroep aan tegen deze beslissing van de RvV. Bijgevolg restten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw tweede asielaanvraag werd u op 20 oktober 2014 op het CGVS uitgenodigd, waar u de kans kreeg om uw vermeende relatie met (N.J.-D.) (13/15616) verder toe te lichten. Ook (N.J.-D.) (hierna N. J-D) werd die dag als getuige door het CGVS gehoord. Op basis van uw verklaringen en die van N. J-D dient echter vastgesteld te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan de door u en N. J-D geschetste liefdesrelatie.

Jullie verklaarden beiden een liefdesrelatie te hebben sinds 15 november 2013. Jullie stelden beiden dat jullie een liefdesrelatie hebben. Jullie vertelden verder dat jullie elkaar in het begin erg vaak zagen, maar de laatste tijd niet meer in de week, maar wel nog elk weekend, omdat N. J-D vast werk heeft en verder weg woont (gehoor p.8 & gehoor N. J-D p. 6).

Gegeven het feit dat jullie sinds bijna een jaar een intieme liefdesrelatie hebben en elkaar regelmatig zien, is uw beperkte kennis over N. J-D frappant.

Om te beginnen verklaart u dat N. J-D een moslim is. U zegt dat jullie onlangs samen ramadan vierden. U zegt ook dat hij al zijn hele leven een moslim is, maar niet echt toegewijd is (gehoor p.10). N. J-D zelf verklaarde echter dat hij protestants is, maar niet meer religieus is sinds hij in België aankwam. Wanneer N. J-D geconfronteerd werd met uw verklaring dat hij moslim is, antwoordde hij dat hij de ramadan met u meevierde en dat hij u vertelde dat hij moslim is om u te steunen (gehoor N. J-D p.3). Deze verklaringen komen weinig overtuigend over. Ook al is het mogelijk dat N. J-D de ramadan met u meevierde, het is weinig aannemelijk dat u hem zou beschouwen als iemand die al zijn hele leven moslim is, terwijl hij nooit een moslim was, maar daarentegen vroeger protestants was en momenteel a-

religieus is. Dat u dergelijke basale zaken over uw partner niet zou weten, komt niet erg aannemelijk over.

U en N. J-D werden op een maandag 20 oktober 2014 op het CGVS gehoord. Vervolgens werd aan u en N. JD gevraagd hoe het afgelopen weekend verlopen was. Jullie vertelden beiden dat jullie het hele weekend samen waren.

U vertelde dat jullie elkaar vrijdag om 14 uur in Namen ontmoetten voor een meeting georganiseerd door her Regenbooghuis. 's Avonds gingen jullie naar het huis van N. J-D. Op zaterdag waren jullie de hele dag thuis, keken naar een film, bedreven de liefde tijdens deze film en gingen 's avonds naar een bar. Op zondag bleven jullie ook de hele dag thuis, keken naar een andere film en gingen jullie 's avonds naar een vriend (gehoor p.9).

N. J-D verklaarde echter uitdrukkelijk dat jullie elkaar pas zaterdag in de namiddag gezien hebben in Namen voor een meeting georganiseerd door her Regenbooghuis. Zaterdagavond gingen jullie vervolgens naar zijn huis, keken naar een film, bedreven de liefde tijdens de film en gingen erna nog naar een bar. Op zondag bleven jullie de hele dag thuis, keken naar een andere film en gingen 's avonds naar een vriend (gehoor N. J-D, p.4). Het is opvallend dat u de meeting in Namen op vrijdag in de namiddag situeert en zegt dat jullie erna gewoon naar huis gingen, terwijl N. J-D deze meeting in Namen op zaterdag in de namiddag situeert en stelt dat jullie die dag nog een film keken, de liefde bedreven en naar bar gingen. Aangezien jullie op een maandag in de voormiddag bevraagd werden over het afgelopen weekend, is het bizar dat jullie deze ontmoeting in Namen op een andere dag situeren en jullie een heel andere daginvulling geven betreffende de vrijdag en de zaterdag. Dat jullie enerzijds erg gelijklopende verklaringen afleggen over het afgelopen weekend, maar anderzijds deze ontmoeting in Namen op een verschillende dag situeren en een heel andere daginvulling geven betreffende de vrijdag en de zaterdag, lijkt te wijzen op vooraf afgesproken verklaringen in plaats van doorleefde ervaringen.

Toen u gevraagd werd naar de aanvang van uw vermeende relatie met N. J-D vertelde u dat hij u kwam bezoeken in uw opvangcentrum. U kuste hem toen hij terug naar zijn woonplaats vertrok. Nadat u hem gekust had, lachte N. J-D gewoon en vertrok. Toen hij in zijn woonplaats aangekomen was belde N. J-D u op en vroeg waarom u hem gekust had. U zei dat u van hem hield (gehoor p.8). N. J-D vertelde echter dat hij u kwam bezoeken en dat u hem een kus gaf. Hij reageerde op de kus door te zeggen dat hij van u hield. Vervolgens nam hij de trein. Nadat hij aankwam in zijn woonplaats belde hij u op. Hij zei dat hij heel blij was en van u hield (gehoor N. J-D, p.3,4). Het feit u expliciet aanhaalt dat N. J-D enkel lachte toen u hem voor het eerst kuste en dat N. J-D later belde en u vroeg waarom u hem gekust had, valt moeilijk te rijmen met de verklaringen van N. J-D zelf die hierover vertelt dat hij direct na uw kus zei dat hij van uw hield en dat hij later die dag belde en u nog eens zei dat hij van u hield. Het feit dat jullie verklaringen over deze gebeurtenis van elkaar verschillen, is opvallend.

Verder is uw kennis over uw partner N. J-D erg beperkt. U weet niet wat hij gestudeerd heeft. U weet evenmin sinds wanneer hij als homorechten-activist actief was in Burundi. U weet niet of hij een ooit een ander beroep, een andere bron van inkomsten had in Burundi (gehoor p.10-11). Nochtans vertelde N. J-D dat hij rechten gestudeerd heeft, vanaf 2007 aan de slag ging als dansleraar, in die hoedanigheid van dansleraar traditionele dans en moderne dans gaf en vanaf 2009 actief was als homorechten-activist (gehoor N. J-D, p.4,5). U weet niet wat uw partner studeerde, welke beroepen hij uitoefende en sinds wanneer hij actief was als homorechtenactivist. Dit betreffen allerm minst details. Het zijn zaken waarvan men zou verwachten dat ze ter sprake komen tijdens een relatie van bijna een jaar.

Vervolgens werd u gevraagd hoe uw vermeende partner N. J-D zijn homoseksuele geaardheid ontdekte. U antwoordde dat hij het pas in 2012 ontdekte. Op de vraag hoe dit gebeurde, antwoordde u na enige poos nadenken dat zijn familie met een huwelijkskandidate kwam, maar dat N. J-D zei dat hij geen interesse had en dat hij toen kenbaar maakte dat hij homo was. U bevestigde dat N. J-D al voordien begon te beseffen dat hij homo was, maar dat hij het zich pas ten volle realiseerde in 2012 en dat hij dit vervolgens in 2012 aan zijn ouders zei toen ze hem een huwelijkskandidate voorstelden. Later in het gehoor werd nog eens gevraagd of N. J-D's familie wist dat hij homo was. U antwoordde dat zijn ouders het wisten alvorens ze overleden. Wanneer vervolgens gevraagd werd wanneer zijn ouders overleden, antwoordde u dat ze geboren werden in 1964 en 1960. Wanneer opnieuw gevraagd werd wanneer N. J-D's ouders overleden, antwoordde u dat u die details niet kent. Vervolgens werd u gevraagd waaraan zijn ouders overleden, maar u moest het antwoord schuldig blijven. Vervolgens werd u geconfronteerd met het feit dat het bizar overkomt dat u wel de geboortejaren van N. J-D 's ouders zou kennen, maar niet zou weten wanneer zijn ouders overleden zijn. U antwoordde opnieuw dat u die details niet kent (gehoor p.11,12). Aangezien u zelf verklaarde dat N. J-D in 2012 aan zijn ouders vertelde dat hij homo was, kan geconcludeerd worden dat N. J-D's ouders recentelijk overleden zijn. Dat u wel hun geboortjaar zou kennen, maar niet zou weten wanneer en waaraan ze overleden, komt niet aannemelijk over.

N. J-D vertelde bij het CGVS dat zijn moeder overleed toen hij 6 jaar oud was. Toen hij 10 jaar oud was, in 1997, overleed ook zijn vader. Vervolgens werd hij opgevoed door zijn tante (gehoor N. J-D, p.4). **U slaat de bal dan ook volledig mis waar u stelt dat N. J-D zich in 2012 als homo outte tegenover zijn ouders, aangezien zij toen al lang overleden waren.**

Uw zeer gebrekkige én foutieve kennis over de familie van N. J-D is frappant, temeer omdat N. J-D tijdens zijn gehoor bij het CGVS vertelde dat hij u reeds vertelde dat zijn ouders overleden waren en dat hij opgroeide bij zijn tante (gehoor N. J-D, p.6). Het feit dat N. J-D u hierover verteld zou hebben, maar u over de familiale situatie van N. J-D manifest onjuiste verklaringen aflegt is bijgevolg erg markant.

Vervolgens werd N. J-D bevraagd over de ontdekking van zijn geaardheid. Hij zei dat hij het zich begon te realiseren toen hij nog klein was. In het zesde leerjaar werd hij betrappt met een jongen. In 2003, op zijn 16 jaar had hij een eerste seksuele contact met een man. Hij besepte toen dat hij een homo is. Op 7 mei 2012 was N. J-D op een conferentie. Daar werd gezegd dat er geen homo's zijn in Burundi. N. J-D kon zich niet bedwingen, stond recht, en zei dat hij een homo is. Iemand op deze conferentie vertelde dit door aan de familieleden van N. J-D en zo kwamen zij zijn homoseksuele geaardheid te weten (gehoor N. J-D, p.4).

Het is opvallend dat uw verklaringen over N. J-D 's ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid én zijn coming-out totaal niet stroken met wat N. J-D hier zelf over vertelt. Men zou verwachten dat dergelijke zaken besproken worden tijdens een relatie van bijna een jaar. Het feit dat u manifest onjuiste verklaringen aflegt over N. J-D 's ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid én zijn coming-out is opvallend en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele relatie met hem.

Ook uw gebrekkige kennis over het homorechten-activisme van uw vermeende partner N. J-D in zijn land van herkomst Burundi is frappant.

Wanneer u gevraagd werd wat u weet over zijn homorechten-activisme in Burundi zegt u dat hij mensen sensibiliseerde en opkwam voor homorechten. Gevraagd naar de organisaties waarvoor hij werkte, antwoordt u dat het er zoveel waren, maar slaagt u er niet in om ook maar 1 organisatie te noemen. Vervolgens werd u gevraagd of u de organisatie MOLI kent en de organisatie UCD-KANGUKA. U zegt dat N. J-D voor deze organisaties werkte. U weet echter niet waarvoor de afkortingen van deze organisaties staan. Nochtans legde u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag een attest van de organisatie MOLI (Mouvement pour les libertés individuelles) en een lidkaart van N. J-D van de organisatie UCD-KANGUKA neer.

Wanneer u gevraagd werd wie (J.K.) is, moest u het antwoord schuldig blijven. Nochtans is zij ook een homorechten-activiste uit Burundi en legde u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag een emailconversatie tussen N. J-D en (J.K.) neer. Het is opmerkelijk dat u dergelijk document neerlegt ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag, maar u niet eens weet wie (J.K.) is. Wanneer u gevraagd werd wat de organisatie Rainbow Candle Light is, antwoordde u dat N. J-D lid was van deze organisatie in Burundi en er met u over praatte (gehoor p. 4,5,6). Aangezien N. J-D blijkbaar met u praatte over zijn activiteiten als homorechten-activist in Burundi, is het opmerkelijk dat u hier zo weinig over weet te vertellen. **Gegeven het feit dat N. J-D sinds 2009 actief was als homorechten-activist in Burundi, hij zij land van herkomst diende te verlaten wegens deze activiteiten, en hij deze activiteiten in België verder zette en zelfs sinds enige tijd op professionele wijze actief is in België als homorechten-activist (gehoor N. J-D, p.4,5,6), zou toch een uitgebreider kennis van uwentwege hierover verwacht mogen worden, temeer daar u ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag heel wat documenten neerlegde betreffende deze activiteiten van N. J-D in Burundi.**

Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u erg weinig kon vertellen over N. J-D, antwoordde u dat "jullie niet veel praatten over jullie verleden omdat jullie niet wilden dat het verleden de huidige momenten zou verstoren" (gehoor p.10). Nochtans kan verwacht worden dat partners in een duurzame en liefdevolle relatie van bijna een jaar net interesse vertonen voor elkaars familie, achtergrond, interesses, emotionele ervaringen,... en dat diepgaander en uitgebreider kennis over de partner de huidige momenten helemaal niet verstoort, maar net de band met elkaar versterkt.

N. J-D verklaarde weliswaar dat hij u niet zoveel vertelde over zijn verleden in Burundi (gehoor N. J-D, p.5,6), maar toch mag verwacht worden dat u in een liefdevolle relatie van bijna 1 jaar enige basiskennis over uw partner en zijn verleden zou hebben, wat niet blijkt uit uw verklaringen. Daarnaast vertoonde u niet alleen onwetendheid over N. J-D en zijn verleden, maar legde u ook manifest onjuiste verklaringen over N. J-D af; wat niet te rijmen valt met N. J-D's stelling dat hij niet veel over zijn verleden vertelde.

Verder moeten een aantal opmerkingen gemaakt worden over de brief van (G.F.) die u neerlegde. Deze brief werd opgesteld op 11 augustus 2014. In de brief getuigt (G.F.) van de organisatie Pride Equality dat u deelnam aan verschillende workshops van Pride Equality, conferenties, mensenrechtencampagnes en besloten homofeestjes in Makeni en Freetown in Sierra

Leone. Hij zegt dat u een zeer toegewijd deelnemer was bij de activiteiten en lessen. Verder stelt (G.F.) dat u melding maakte van verbale en fysieke agressie door een homofobe menigte tijdens mensenrechten-workshops van Pride Equality in Makeni en Freetown.

Ten eerste betreft het hier een gesolliciteerd document dat op uw vraag werd opgesteld en waaraan geen objectieve waarde gehecht kan worden.

Ten tweede hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Ten derde vallen de verklaringen van (G.F.) dat u deelnam aan verschillende workshops, conferenties en mensenrechtencampagnes van Pride Equality in Makeni en Freetown, hoegenaamd niet te rijmen met uw verklaringen hierover tijdens uw gehoor voor het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag. Toen verklaarde u immers dat er in Freetown geen ontmoetingsplaatsen zijn voor homoseksuelen en dat de mensen verborgen leven (eerste gehoor, afgelegd op 11/09/2013, p.13).

Ten vierde verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u deelnam aan welgeteld 2 workshops, georganiseerd door Pride Equality. Afgezien het feit dat deze verklaringen in tegenstrijd zijn met uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag dat er geen ontmoetingsplaatsen zijn in Freetown, moet hier nog het volgende opgemerkt worden: wanneer gevraagd werd of u al dan niet problemen ondervond met buitenstaanders tijdens deze workshops, antwoordde u ontkennend en zei u dat het veilig was toen (gehoor p.7). Nochtans vermeldde (G.F.) in zijn brief dat "u melding maakte van verbale en fysieke agressie door een homofobe menigte tijdens mensenrechten-workshops van Pride Equality". Dat u een document neerlegt waarin (G.F.) beschrijft dat u homofob geweld onderging tijdens een activiteit van Pride Equality, maar u tijdens uw gehoor bij het CGVS ontkent dat u toen homofob geweld onderging, ondergraaft in bijkomende mate uw geloofwaardigheid.

Ten vijfde werd u gevraagd of u de organisatie 'Whycantwegetmarried' kende. U zei dat het een organisatie in België was. Wanneer gevraagd werd of 'Whycantwegetmarried' iets te maken heeft met Sierra Leone, antwoordde u dat het een organisatie in België is voor alle Afrikanen. Wanneer tenslotte gevraagd werd of 'Whycantwegetmarried' iets te maken heeft met de organisatie 'Pride Equality' uit Sierra Leone, antwoordde u ontkennend en zei u dat het verschillende zaken zijn (gehoor CGVS, p.5). Nochtans schreef (G.F.), in die brief die u zelf neerlegde, dat de organisatie 'Pride Equality' voorheen 'Whycantwegetmarried' heette. Dat u dergelijke brief neerlegt, maar niet weet dat 'Pride Equality' voorheen 'Whycantwegetmarried' heette is frappant. Bovendien blijkt uit info van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de naamsverandering van 'Whycantwegetmarried' naar 'Pride Equality' pas eind 2012 heeft plaatsgevonden. Uit uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag blijkt dat u wegvluchtte uit uw dorp Kapete en daarna van juli 2011 tot uw vertrek uit Sierra Leone juli 2013 in Freetown woonde (eerste gehoor, p.4,5,6). Dat u in deze periode van juli 2011 tot juli 2013 deelgenomen zou hebben aan verschillende workshops van 'Pride Equality' is totaal ongeloofwaardig aangezien 'Pride Equality' tot eind 2012 nog 'Whycantwegetmarried' heette en u zelfs na herhaalde vragen hoegenaamd geen enkele link wist te leggen tussen 'Pride Equality' en 'Whycantwegetmarried'.

Ten zesde vertelde u dat u (G.F.) kende uit Sierra Leone. Vervolgens werd u bevraagd over de manier waarop u (G.F.) hebt leren kennen in Sierra Leone. U zei dat u uit uw dorp naar Freetown vluchtte en contacten zocht. Toen u in elkaar geslagen was en dit rapporteerde aan de mensenrechtencommissie zegden ze dat ze niets konden doen, maar gaven ze het adres van (G.F.), ze zegden dat hij u zou kunnen helpen. U had medische steun nodig. (G.F.) gaf u transport naar Conakry voor medische behandeling (gehoor, p.6). Tijdens uw eerste asielaanvraag vertelde u het CGVS echter het volgende: "Ik moest naar de dokter maar kreeg geen hulp vanwege mijn geaardheid, ze wisten van het incident dat gebeurd was, is een ziekenhuis in dezelfde gemeenschap. Een vriend (P.) en ik gingen naar de mensenrechtencommissie van Sierra Leone voor medische zorg en bescherming, we ontmoetten meneer (H.), hij zei dat mensenrechten er niet zijn voor homo's. (P.) bracht me naar Conakry voor medische hulp, daarna keerde ik terug naar Sierra Leone, we gingen in een ander stadsgedeelte leven, langs het strand. Ik ontmoette (S.) daar, een toerist uit Amerika, ik werkte voor hem, we kregen een relatie" (eerste gehoor, p.5). Terwijl u in uw eerste gehoor vertelde dat de mensenrechtencommissie zei dat ze u niet konden helpen, vertelde u tijdens uw tweede gehoor dat ze u doorstuurden naar (G.F.). Waar u in uw eerste gehoor vertelde dat uw vriend (P.) u naar Conakry bracht, stelt u in uw tweede gehoor dat (G.F.) dit regelde. Het is opvallend dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag geen enkele melding maakte van uw ontmoeting met (G.F.). Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag over de manier waarop u (G.F.) leerde kennen.

Over de neergelegde brief van (G.F.), waarin vermeld wordt dat u deelnam aan verschillende workshops van Pride Equality, conferenties, mensenrechtencampagnes en besloten homofeestjes in Makeni en Freetown in Sierra Leone, kan besluitend gesteld worden dat hieraan in het licht van hogervermelde vaststellingen, geen enkel geloof kan gehecht worden.

Dat u dergelijke leugenachtige documenten neerlegt ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag, doet opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Betreffende uw voorgehouden homoseksuele geaardheid kan besluitend nog het volgende gesteld worden. Na een uitvoerige bevraging in het kader van uw eerste asielaanvraag werd deze homoseksuele geaardheid totaal ongeloofwaardig bevonden door het CGVS, wat ook bevestigd werd door de RvV. Waar u in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag melding maakte van een relatie met N. J-D, moet **ten eerste** opgemerkt worden dat het eventuele bestaan van een homoseksuele relatie nog geen sluitend bewijs vormt voor een eventuele homoseksuele geaardheid, aangezien het hebben van homoseksuele contacten niet noodzakelijkwijs iets zegt over iemands geaardheid, temeer daar uw vermeende partner N. J-D verklaarde dat jullie relatie niet fysiek is, dat jullie niet téveel van seks houden, maar wel van romantiek. Hij zei dat jullie vooral van romantiek houden, van elkaar knuffelen, maar niet zo van penetreren. Hij vertelde dat jullie wel samen douchen en dat er romantiek is. Hij stelde tenslotte dat het de liefde is die telt, de emoties die jullie voor elkaar hebben (gehoor N. J-D, p.5).

Ten tweede moet opgemerkt worden dat uw zeer gebrekkige én foutieve kennis over N. J-D en jullie afwijkende verklaringen over verklaarde gemeenschappelijke belevenissen, enkel laten concluderen dat uw vermeende relatie met N. J-D niet aannemelijk is.

U legt geen **documenten** voor die het ongeloofwaardige karakter van uw homoseksuele geaardheid kunnen weerleggen. Documenten dienen immers, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt kan bovendien het volgende opgemerkt worden.

De 2 brieven van uw advocaat sommen de documenten die u voorlegt op en geven verdere uitleg bij de reden van hun voorlegging. Verder voegen deze brieven geen informatie toe betreffende uw vermeende homoseksuele geaardheid.

Verder legt u een bijlage 26 van de heer (N.J.-D.) neer, evenals een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus en een vluchtelingenattest. Het feit dat (N.J.-D.) door het CGVS erkend werd als vluchteling wegens zijn homoseksuele geaardheid, geeft echter geen informatie betreffende uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Het attest van de Mouvement pour les libertés individuelles (MOLI) dat meneer (N.J.-D.) voor hen gewerkt heeft; het attest van Rainbow Candle Light dat meneer (N.J.-D.) voor hen gewerkt heeft; de lidkaart van UCD-Kanguka van meneer (N.J.-D.); de getuigenis van Centre d'action laïque du Luxembourg betreffende deelname van meneer (N.J.-D.) aan een conferentie; publicaties van meneer (N.J.-D.) op een internetforum; e-mails van meneer (N.J.-D.) en een interview in het Japans met (N.J.-D.) geven allen louter informatie betreffende de loopbaan en de activiteiten van meneer (N.J.-D.). Er kan niet ingezien worden hoe deze informatie over meneer (N.J.-D.) een nieuw licht zou kunnen werpen betreffende uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Daarnaast legt u 2 getuigenissen neer van (N.J.-D.) waarin hij verklaart dat hij een homorechtenactivist is en dat hij een liefdesrelatie met u heeft sinds 15 november 2013. Het CGVS kan hierop enkel aanvullen dat deze verklaring van meneer (N.J.-D.) een gesolliciteerd karakter heeft en in elk geval niets verandert aan de vaststelling dat uw verklaringen voor het CGVS over uw homoseksuele geaardheid, uw homoseksuele relaties en uw problemen in Sierra Leone totaal ongeloofwaardig waren.

Verder legt u treintickets neer die dienden voor bezoeken aan bijeenkomsten van de organisatie Rainbow United. Deze bijeenkomsten waaraan u volgens uw verklaringen deelnam zijn echter vrij toegankelijk voor iedereen en uw aanwezigheid daar zegt niets over uw geaardheid.

De attesten van uw lidmaatschap van 'Centre d'action laïque du Luxembourg' en van 'Why Me', en de uitnodiging door iemand van 'Why Me' voor deelname aan de Gay Pride, geven evenmin relevante informatie betreffende uw beweerde homoseksuele geaardheid. Lidmaatschap van deze organisaties is echter niet exclusief voorbehouden voor homoseksuelen en hun bijeenkomsten zijn vrij toegankelijk voor iedereen. Uw lidmaatschap en uw aanwezigheid op deze activiteiten zegt bijgevolg niets over uw geaardheid.

De informatie van de website van de organisatie 'La maison arc-en-ciel' voegt geen informatie toe betreffende uw voorgehouden geaardheid. Ook het feit dat op deze website een foto te zien is waarop u staat, verandert niets aan deze vaststelling. Deze bijeenkomsten waaraan u volgens uw verklaringen deelnam zijn vrij toegankelijk voor iedereen en uw aanwezigheid daar zegt niets over uw geaardheid.

De getuigenissen van (F.M.-F.) (van Rainbow House Brussel), (G.K.) (lid van Why me), (D.A.), (A.P.) en (D.B.) dat u een homoseksueel zou zijn en dat u relatie zou hebben met (N.J.-D.), werden op uw vraag opgesteld en hebben allen een gesolliciteerd karakter. Het betreft hier allerm minst objectieve bronnen. Deze getuigenissen veranderen niets aan de vaststelling dat uw verklaringen voor het CGVS over uw homoseksuele geaardheid, uw homoseksuele relaties en uw problemen in Sierra Leone totaal ongeloofwaardig waren.

Wat betreft de talrijke foto's die u voorlegt van uzelf, meneer (N.J.-D.) en andere personen kan gesteld worden dat deze foto's geen formeel bewijsmateriaal kunnen zijn bij de beoordeling van uw asielaanvraag. Een foto kan noch een relatie noch een seksuele geaardheid aantonen. Foto's kunnen immers geposeerd zijn. Hetzelfde geldt voor de afprint van uw Facebook-pagina, die u neerlegt waarop een reeks foto's te zien zijn van uzelf, meneer (N.J.-D.) en andere personen.

De algemene internetartikelen en de foto van een manifestatie met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone en andere Afrikaanse landen die u voorlegt, zijn niet relevant voor uw asielaanvraag, het zijn immers uw homoseksualiteit en de verklaringen die u hierover aflegde die als ongeloofwaardig werden beoordeeld, niet de situatie van homoseksuelen in uw land van herkomst.

De brief van (G.F.) werd hierboven reeds besproken. De identiteitsgegevens van (G.F.) voegen tenslotte geen informatie toe betreffende uw voorgehouden geaardheid.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht en van artikel 39/2, 2° en 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Verzoeker betwist in eerste instantie de bestreden beslissing omdat deze aangetast is door een dubbelzinnige motivering waarbij er een juridische verwarring ontstaat of minstens kan ontstaan betreffende de werkelijke draagwijdte van de beslissing, of, meer nog, betreffende het onderzoek dat het bestuur, in dit geval het CGVS, in werkelijkheid heeft gevoerd, hetzij een onderzoek in het kader van artikel 57/6/2 eerste lid Vw, dan wel een onderzoek ten gronde.

Het feit dat er onduidelijkheid ontstaat of kan ontstaan omtrent de "aanpak" van de beoordeling moet voldoende zijn om te stellen dat de bestreden beslissing aldus dient vernietigd te worden,

overeenkomstig artikel 39/2, 2°, omdat “aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld,” hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan deze beslissing is manifest, temeer daar ook in de procedurevoorgaanden met geen woord wordt gerept over de beslissing (van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag) dd 28/11/2014 die wel reeds werd genomen, meer bepaald in het kader van het onderzoek ogv artikel 57/6/2 én dat er ook na die beslissing geen gehoor meer is geweest dat aan de huidige beslissing zou ten grondslag liggen; meer nog, de bestreden beslissing verwijst wel uitdrukkelijk naar uw arrest dd 4 september 2014, waarbij de RvV oordeelde “dat het CGVS in het kader van haar zorgvuldigheidsplicht verzoeker minstens de kans had moeten geven om zijn huidige relatie en de neergelegde documenten in dit verband toe te lichten”.

Uit de lezing van de bestreden beslissing kan men niet op ondubbelzinnige wijze afleiden of het onderzoek nu in dat kader werd gevoerd, dan wel of er een onderzoek van de gegrondheid werd gevoerd door het bestuur.

Zo ook stelt de bestreden beslissing immers nog, alvorens over te gaan tot de “C.Conclusie”

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Verzoeker ziet dan ook niet in hoe de Raad dergelijke dubbelzinnige motivering zou kunnen rechtzetten.”

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel vangt verzoeker aan als volgt:

“Verzoeker werpt in eerste instantie op dat er reeds een beslissing werd genomen van inoverwegingname ogv het gehoor dd 20/10/2014, waarbij het CGVS kennis had van dezelfde gegevens en besliste tot inoverwegingname, en dit thans tegensprekt, stellende dat zij geen elementen heeft om de asielaanvraag in overweging te nemen;

Hoe dan ook, indien men het zou interpreteren als een beslissing van de gegrondheid van een meervoudige asielaanvraag, dan nog kan men niet op ondubbelzinnige wijze begrijpen waarom de ingeroepen motieven niet reeds werden ingeroepen in het kader van de procedure inoverwegingname, nu er geen enkel bijkomend gehoor en/of inlichting is toegevoegd aan het administratief dossier sindsdien; ook al betreft het juridisch niet hetzelfde onderzoek, het is rationeel en juridisch niet te verklaren dat onderstaande motieven dan nu pas zouden ingeroepen worden, temeer daar zoals nogmaals herhaald weze, deze voorafgegaan zijn door de formule “Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.”

De aldus thans ingeroepen motieven acht verzoeker hoe dan ook totaal ontoereikend, dan wel niet pertinent”.

Verzoeker meent dat zijn beperkte kennis over (N.J.-D.) relatief is en vraagt rekening te houden met wat hij wél over zijn partner weet en wat hij voor hem betekent. Hij merkt op dat hij zelf geen praktiserend moslim is, alhoewel hij wel de ramadan doet. Hij gaf nergens aan dat dit met (N.J.-D.) het geval zou zijn en zijn verklaringen in verband met religie zijn zeer summier. Verzoeker stelde objectief vast dat zijn partner meedeelde met de ramadan op de dagen dat zij samen waren, hetgeen (N.J.-D.) bevestigde, al gaf hij aan dat dit uit sympathie gebeurde. “Betrokkenen hebben dit zelf na het gehoor wel besproken maar het is helemaal geen issue.”

Verder stelt verzoeker dat hij tamelijk gespannen was tijdens het gehoor, hetgeen volgens hem mede verklaart waarom hij bepaalde dingen, ook al liggen ze voor de hand, toch niet helemaal precies meer kon weergeven. Er werden hem zoveel vragen gesteld waardoor menigeen wel eens in verwarring zou kunnen geraken. Hij stelt dat het weekend iets anders verlopen was omdat hij vrijdag nog bij zijn raadsman in Brussel geweest was en pas zaterdag naar Namen ging om bij/met zijn partner het weekend door te brengen. Hij kreeg niet de gelegenheid om dit eventueel recht te zetten of toe te lichten, temeer daar hij zich aan een onderzoek in de gegrondheidsfase verwachtte met een nieuw gehoor. Van afgesproken verklaringen kan volgens hem hoegenaamd geen sprake zijn. Hij wijst erop dat hij in het bezit is van zijn treinabonnement waaruit blijkt dat hij op vrijdag niet naar Libramont reisde, maar wel op zaterdag 18 oktober 2014. Ook zijn er foto's van de bijeenkomst in Namen.

Betreffende de aanvang van de relatie zoekt de bestreden beslissing volgens verzoeker een stok om te slaan. Wat er nog werd gezegd of gefluisterd door (N.J.-D.) toen die al op de trein stapte en het feit dat verzoeker dit niet meer vermeldde, is geen argument. Het is een subtiel en luttel element geweest. Essentieel is volgens hem dat de plaats klopt, dat (N.J.-D.) hem kwam opzoeken en dat hij hem achteraf terug opbelde.

Verder meent verzoeker dat het zelfs niet binnen een intieme relatie niet evident is om het verleden op te rakelen, temeer daar (N.J.-D.) een heel emotioneel persoon is. Verzoeker wijst erop dat de sociale en intellectuele achtergrond van hen beiden heel verschillend is. *“het is dan ook niet noodzakelijk dat zij over dit soort activiteiten, temeer daar zij zich in het verleden situeren thans als actueel en pertinent worden gezien door de partners.”*

Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing een waardeoordeel velt over hetgeen wel of niet dient besproken te worden binnen een relatie. Er wordt weinig of geen rekening gehouden met de algemene omstandigheden en de dagelijkse realiteit waarbinnen deze relatie zich afspeelt, namelijk zonder dat er familiale of sociale contacten zijn met het respectievelijke land van herkomst en waarbij door de context gebeurtenissen uit het verleden niet prominent aanwezig zijn. Waar verzoeker spreekt over “ouders” dient dit in de brede betekenis te worden begrepen. Verzoeker is thans zelf actief in de homorechtenbeweging en weet goed waar zijn partner in België mee bezig is. Hij verwijst naar hun respectievelijke verklaringen die bevestigen dat zij beiden niet veel over het verleden praatten.

Betreffende de brief van (G.F.) betwist verzoeker dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn, ook al geeft hij toe dat hij zich op bepaalde punten heeft vergist. *“het geheugen is niet onfeilbaar, zeker niet onder spanning.”* Hij kwam in verwarring omtrent de organisaties “Why me” en “Why can’t we get married”. Uit zijn antwoorden blijkt volgens hem niet zozeer dat hij ongeloofwaardig zou zijn, doch wel dat hij moeite had om onder spanning zijn concentratie hoog te houden. Verder vraagt verzoeker duidelijkheid omtrent de ware en objectieve redenen waarom aan zijn homoseksuele geaardheid en aan zijn relatie met (N.J.-D.) wordt getwijfeld. Tevens benadrukt hij dat hij zijn best heeft gedaan om mee te werken aan de vergaring van de feitelijke gegevens, dat hij geprobeerd heeft om zo transparant mogelijk te zijn, dat zijn partner eveneens heeft meegewerkt en dat hij betreurt dat dit alles op geen enkele wijze in rekening wordt gebracht bij de beoordeling. *“Verzoeker verwachtte ook minstens een onderzoek in het kader van het onderzoek ten gronde van zijn asielaanvraag.”*

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de beslissing tot inoverwegingname van de commissaris-generaal van 28 november 2014 (stuk 3), kopieën van treintickets (stuk 4) en foto's (stuk 5).

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer: een attest van deelname aan een conferentie op 2 maart 2015 te Libramont over de situatie van LGBT, een bevestiging van deelname aan een lezing van de UIA op 23 februari 2015 en een bevestiging van deelname aan een conferentie in het Europees Parlement over LGBTI-rechten in Afrika (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1.1. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing een onduidelijke motivering bevat nu er verwezen wordt naar zowel artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, als naar artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, stelt verweerder in zijn nota met opmerkingen dat het hier een materiële vergissing betreft.

Bovendien voegt verzoeker zelf de beslissing tot inoverwegingname van de commissaris-generaal van 28 november 2014 bij zijn verzoekschrift (stuk 3), zodat hij weldegelijk kon weten dat de bestreden beslissing niet een beslissing betrof tot niet-inoverwegingname overeenkomstig artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, maar een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Daarenboven staat bovenaan de bestreden beslissing te lezen: “*WEIGERING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS EN WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS*” en stelt de bestreden beslissing op het einde als volgt:

“C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Dat verzoeker begrepen heeft dat het geen beslissing krachtens artikel 57/6/2 betreft blijkt ook uit de beroepstermijn die hij hanteerde: de bestreden beslissing werd op 19 december 2014 aan verzoeker betekend en hij stelde overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet beroep in op 21 januari 2015; verzoeker bediende zich aldus van de beroepstermijn van dertig dagen. Indien het een beslissing betrof die krachtens artikel 57/6/2 werd genomen was de beroepstermijn vijftien dagen en dit overeenkomstig artikel 39/57, §1, tweede lid, 3°.

2.3.1.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij aanvoert dat hij zich aan nog een gehoor in het kader van het onderzoek in de gegrondheidsfase verwachtte, temeer daar in 's Raads arrest nummer 128 765 van 4 september 2014 het volgende werd gesteld: “2.2.3. *De Raad stelt vast dat verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag onder meer een getuigenis voorlegt van de heer N. J.-D., waarin hij verklaart dat hij een homorechten-activist is en dat hij een liefdesrelatie met verzoeker heeft sinds 15 november 2013. De heer N. J.-D. werd in België erkend als vluchteling wegens zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker brengt tevens een aantal foto's bij van zichzelf, de heer N. J.-D. en andere personen.*

Daargelaten de vraag of het eventueel bestaan van een homoseksuele relatie op ontegensprekelijke wijze verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid kan aantonen – het hebben van homoseksuele contacten zegt immers niet noodzakelijkerwijze iets over verzoekers geaardheid – is de Raad van oordeel dat, gelet op het delicate karakter van het dossier, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar zorgvuldigheidsplicht verzoeker minstens de kans had moeten geven om zijn huidige relatie en de door hem neergelegde documenten in dit verband toe te lichten. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet slechts een prima facie beoordeling van de bewijskracht van de aangebrachte nieuwe elementen toelaat. De Raad is van oordeel dat in casu een dergelijke prima facie beoordeling niet kan leiden tot het besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en dat verder onderzoek noodzakelijk is.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°

van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

Verder dient tevens gewezen op 's Raads arrest nummer 117 780 van 29 januari 2014, waarin tevens geen geloof gehecht werd aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Hierbij dient er tevens op gewezen dat, waar in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de beslissing van de commissaris-generaal van 20 september 2013 in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag, deze verwijzing niet dienstig is, aangezien, gelet op het devolutieve karakter van een beroep bij de Raad, voormeld arrest van 29 januari 2014 in de plaats is gekomen van de voormelde beslissing van 20 september 2013.

2.3.1.3. In het kader van huidige tweede asielaanvraag voert verzoeker aan dat hij een homoseksuele relatie heeft met (N.J.-D.), een in België als vluchteling erkende homorechtenactivist uit Burundi. Deze persoon werd samen met verzoeker door de commissaris-generaal opgeroepen en werd gehoord op 20 oktober 2014. Uit de uitgebreide en pertinente (zie *infra*) motivering in de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeker en (N.J.-D.) met betrekking tot kernelementen van verzoekers relaas en hun beweerde homoseksuele relatie incoherente en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Ook de bijgebrachte documenten zijn volgens de motieven van de bestreden beslissing niet van aard verzoekers beweerde homoseksualiteit alsnog aannemelijk te maken.

In onderhavig verzoekschrift tracht verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties te minimaliseren en te relativeren en voert hij aan dat hij gespannen was tijdens het gehoor en dat hem veel vragen werden gesteld. Er dient evenwel op gewezen dat, indien verzoeker en (N.J.-D.) werkelijk in België een homoseksuele relatie hebben sinds 15 november 2013, zij beiden in staat zijn hieromtrent coherente, geloofwaardige en doorleefde verklaringen af te leggen. Daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze feiten zich situeren twee dagen voor het gehoor.

Waar verzoeker stelt dat (N.J.-D.) uit sympathie meedeelde met de ramadan, dient erop gewezen dat de bestreden beslissing terecht stelt als volgt: *“Ook al is het mogelijk dat N. J-D de ramadan met u meevierde, het is weinig aannemelijk dat u hem zou beschouwen als iemand die al zijn hele leven moslim is, terwijl hij nooit een moslim was, maar daarentegen vroeger protestants was en momenteel a-religieus is. Dat u dergelijke basale zaken over uw partner niet zou weten, komt niet erg aannemelijk over.”* Hierbij kan ook nog gewezen worden op het volgende in 's Raads arrest nummer 117 780 van 29 januari 2014: *“Wat betreft zijn in onderhavig verzoekschrift ingeroepen bekering tot het christendom, merkt de Raad op dat verzoeker deze bekering niet vermeldde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS. Meer zelfs, in de verklaring van het CGVS stelt verzoeker dat hij sinds de vermeende verstoting door zijn familie in 2011 niet meer gelooft en atheïst is (administratief dossier, stuk 9, p. 13 en p. 4), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde: “Religie? Moslim, maar ik kreeg geen toegang meer tot worshipping sinds mijn homo-geaardheid bekend was, in 2008, mijn gemeenschap ziet me als een duivels persoon” (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Deze tegenstrijdige en incoherente verklaringen met betrekking tot zijn geloofsovertuiging leiden ertoe dat er geen geloof gehecht kan worden aan zijn beweerde bekering tot het christendom en bijgevolg evenmin aan de beweerde gevolgen ervan, alsook dat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.”*

Waar verzoeker stelt dat hij de vrijdag voor zijn gehoor op 20 oktober 2014 naar zijn raadsman in Brussel ging en vanaf zaterdag bij (N.J.-D.) verbleef, dient opgemerkt dat verzoeker hiervan geen enkele melding maakte tijdens zijn gehoor. Dergelijke *post factum*-verklaring kan geen afbreuk doen aan het feit dat verzoeker weldegelijk verklaarde dat hij op de vrijdag voor voormeld gehoor met (N.J.-D.) had afgesproken, terwijl deze laatste zelf verklaarde dat zij pas op zaterdag hadden afgesproken. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht als volgt: *"U en N. J-D werden op een maandag 20 oktober 2014 op het CGVS gehoord. Vervolgens werd aan u en N. JD gevraagd hoe het afgelopen weekend verlopen was. Jullie vertelden beiden dat jullie het hele weekend samen waren. U vertelde dat jullie elkaar vrijdag om 14 uur in Namen ontmoetten voor een meeting georganiseerd door her Regenbooghuis. 's Avonds gingen jullie naar het huis van N. J-D. Op zaterdag waren jullie de hele dag thuis, keken naar een film, bedreven de liefde tijdens deze film en gingen 's avonds naar een bar. Op zondag bleven jullie ook de hele dag thuis, keken naar een andere film en gingen jullie 's avonds naar een vriend (gehoor p.9). N. J-D verklaarde echter uitdrukkelijk dat jullie elkaar pas zaterdag in de namiddag gezien hebben in Namen voor een meeting georganiseerd door her Regenbooghuis. Zaterdagavond gingen jullie vervolgens naar zijn huis, keken naar een film, bedreven de liefde tijdens de film en gingen erna nog naar een bar. Op zondag bleven jullie de hele dag thuis, keken naar een andere film en gingen 's avonds naar een vriend (gehoor N. J-D, p.4). Het is opvallend dat u de meeting in Namen op vrijdag in de namiddag situeert en zegt dat jullie erna gewoon naar huis gingen, terwijl N. J-D deze meeting in Namen op zaterdag in de namiddag situeert en stelt dat jullie die dag nog een film keken, de liefde bedreven en naar bar gingen. Aangezien jullie op een maandag in de voormiddag bevraagd werden over het afgelopen weekend, is het bizar dat jullie deze ontmoeting in Namen op een andere dag situeren en jullie een heel andere daginvulling geven betreffende de vrijdag en de zaterdag. Dat jullie enerzijds erg gelijklopende verklaringen afleggen over het afgelopen weekend, maar anderzijds deze ontmoeting in Namen op een verschillende dag situeren en een heel andere daginvulling geven betreffende de vrijdag en de zaterdag, lijkt te wijzen op vooraf afgesproken verklaringen in plaats van doorleefde ervaringen."*

Wat betreft de aanvang van zijn beweerde homoseksuele relatie met (N.J.-D.) komt verzoeker niet verder dan het trachten te minimaliseren van de motieven dienaangaande. Zonder succes evenwel, aangezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat beiden coherente verklaringen afleggen omtrent de aanvang van hun relatie en het hier niet om kleine details gaat.

Ook met betrekking tot zijn redelijkerwijze te verwachten kennis over zijn partner, waarmee hij stelt reeds sinds 15 november 2013 een koppel te vormen, komt verzoeker niet verder dan de blote bewering dat zij het verleden niet willen oprakelen en dat waar hij over "ouders" spreekt, dit in de brede betekenis moet worden gezien. Ook zijn blote stelling dat hij zijn best heeft gedaan om mee te werken aan de vergaring van feitelijke gegevens, om zo transparant mogelijk te zijn en dat zijn partner eveneens heeft meegewerkt, is, gelet op bovenvermelde medewerkingsplicht, niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Aangezien verzoekers beweerde partner een homorechtenactivist is kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij kennis heeft over de studies van zijn partner en welk beroep hij uitoefende; dit betreffen allerm minst details maar zijn elementen die behoren tot de kern van de persoon van verzoekers beweerde partner. Hetzelfde geldt voor de outing van verzoekers beweerde partner en diens familiale situatie, *in casu* het feit dat de ouders van (N.J.-D.) overleden wanneer (N. J.-D.) nog zeer jong was. Voormelde frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van de voorgehouden relatie.

Op welke wijze de treintickets (stuk 4) en de foto's (stuk 5) de motieven van de bestreden beslissing zouden kunnen weerleggen, kan niet worden ingezien. Deze maken immers de door verzoeker en zijn beweerde partner afgelegde verklaringen niet ongedaan. Bovendien wijst de bestreden beslissing er terecht op dat foto's noch een relatie, noch een seksuele geaardheid kunnen aantonen. Wat betreft de attesten die verzoeker ter terechtzitting samen met een aanvullende nota neerlegde (rechtsplegingsdossier, stuk 8) dient vastgesteld dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat verzoeker deelnam aan conferenties en een lezing, doch hieruit blijkt geenszins dat hij een relatie heeft met (N.J.-D.), noch welke zijn geaardheid zou zijn.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel geen dienstig verweer is. De omstandige motivering van de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is zeer pertinent en correct en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Ten overvloede dient herinnerd dat in 's Raads arrest nummer 177 780 van 29 januari 2014 reeds werd vastgesteld dat verzoeker er niet in geslaagd is de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leoonse samenleving aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS